Πρεσβυτέρα, τῇ 13-10-54

Ἀγαπητέ Κυριάκε

Κονιδιάρε.

Δὲν μ' ἄφησα νὰ σοῦ γράψω προηγουμένως ἐπειδὴ σὲ ἔβλεπα ἀπὸ μέρα σὲ μέρα νὰ ἔρθῃς ἐδῶ. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀργεῖς καὶ δὲν ἔρχεσαι, σοῦ γράφω τώρα νὰ μοῦ πῇς ἂν θὰ ἔρθῃς ἢ ὄχι, διότι ἔχω ἀνάγκη νὰ ξέρω. Ἐὰν δὲν ἔρθῃς, θὰ ἔρθω ἐγὼ ἐκεῖ μὲ τὸ πρῶτο καράβι. Ἐὰν ἔρθῃς ἐσὺ ἐδῶ, θὰ μείνῃς μαζί μου ἢ θὰ πᾶμε μαζὶ στὴν Ἀθήνα; Ἐὰν θὰ μείνῃς ἐδῶ, θὰ πᾶμε μαζὶ στὴν Ἀθήνα νὰ πάρουμε τὰ ἔπιπλα καὶ τὰ ἄλλα πράγματα ποὺ ἔχουμε ἐκεῖ. Ἐὰν θὰ πᾶμε μαζὶ στὴν Ἀθήνα, θὰ ἔρθῃς ἐδῶ νὰ μοῦ πῇς πότε θὰ φύγουμε, διότι ἔχω νὰ κανονίσω μερικὰ πράγματα ἐδῶ πρὶν φύγω. Ἐὰν δὲν ἔρθῃς ἐσὺ ἐδῶ, θὰ ἔρθω ἐγὼ ἐκεῖ μὲ τὸ πρῶτο καράβι, διότι ἔχω ἀνάγκη νὰ ξέρω. Ἐὰν θὰ μείνῃς ἐδῶ ἢ

Τώρα ἐ Κυρ-ιακὸς τὸν ἔφερνε τοὺς πάθους γ' ἀπὸ
βαθειὰ μὲς ἡμέρα γ' νύχτα γ' ἔβγαζε γ' ἐνα
σφοὶ ἀβδὲς φωνὲς.
Τὸ μόνο ποὺ ἐλέγαμε ἀπὸ σὰς ἀὐτὸ μιὰ φορὰ εἶ
ναι πὼς σκέπτεσαι ἡ μοίρα πὼς ἔχεις
τὴν μοίρα σου ἔνα ζῶο ἀὐτὸ ἔχεται ἔτσι
εἰδ' ἄβδιο μιὰς γρο αἰγὲς ναὶ φρονεύσαμε
ἐ ἴδια

Πρέβεζα, τῇ 13-10-54

Ἀγαπητέ Κυριάκο

Κονίτσα.

Ἀπ' ἐχθὲς θὰ σοῦ γράφω προσηνεισμένος ἐν τούτοις ὅμως δὲν κατώρθωσα νὰ τὸ πράξω ἐγὼ γράφω τοῦ ὀλίγας εὐθὺς γραμμὰς διὰ νὰ σοῦ πῶ ὅτι ἐπέστρεψα ὅλοι μας ποιὰ εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸ ταξίδι. Ἤθελε ἔλθει ἐπάρκειες ἀπόμα ἕνα ταξίδι, ἐὰν δὲν ἀπὸ μιὰν χορωδίαν ἕνα ὡραιότατο ἐπιλόγισμα ἐξ ὧν ἦν δὲ νὰ ἐπέρασεν παλαιὸν ὅλον τὸ ταξίδι σου. Ἐκεῖ ἀπαντήσαμεν ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ παραμύθια ἐργάζη νὰ καταχωνιασθοῦν εἰς τὰς διαφόρους ἐργασίας σου. Ὁ μικρὸς ἄγγελος σου μὲ τὰς ὡραίας του ἐνθυμήσεις μου εἶναι νὰ δείξῃ προσμονήν ὅτι ἀπεφασίσαμεν ὅλοι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ νὰ μεταβοῦμεν κι. Ἰανουαρίου 24 ἡ τοιαύτην ἐπέστρεψεν τοὺς γάμους ἐνὸς θείου μου πρὸς γνωστόν σου. Τὸ θέμα δὲ μὲ τὸν δικηγόρον μας Παναγιώτη μὲ ἄλλους ὅλους εἶμαι μὲ ἀπορεῖσθαι μοῦ γράψῃ ἀπόψε πρόσωπα νὰ σοῦ ἀκούσῃ ὅτι ἀνάδυσιν προσεπαθήσαμεν ἐπὶ τοῦ ἀδύνατον μὲ σᾶς ἔτη δουλειές σας μὲ νὰ ἀναφερθεῖτε ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν μου ἀφοῦ ἐπιστρέψετε ἐκεῖ ἀπὸ τὴν Κόνιτσα διὰ ἀρκετὸν μόνον εἰς αὐτὰ καὶ ἐπιστρέψω ὅλοι μας μὲ ὑγεῖα ὅλους. Μὲ ἀγάπην ὁ πατήρ σου

Χριστόφορος Κ. Μάτσης

Τώρα ἔκαμεν τὸν ζωγράφο καὶ πόθεσε μιὰν
βαλσού μες τὴ μέρα μ' ἀνάπαυλα μ' ἔκαμε μ' ἕνα
σερόπαθε δουλειές.
Τὸ μόνο ποὺ δὲν μᾶς ἐμπόδισε ἦταν ὁ χειμώνας
ἂν καὶ μᾶς ἐκράτησε ἡ μπόρα τὸν καιρὸ ἐκεῖνο
τὰ μόνα ποὺ ὅλα ἔβγαιναν ἐκεῖ ἔξω ἦταν ἕτοιμα
εἰδ' ἄλλως μᾶς γράφεται νὰ ξαναπάμε

ὁ Ἴδιος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΓΥΜΝΑΚΟΜΑΤΣΗ